

Lesninger Kristi legeme og blod (år B)

1. lesning 2 Mos 24,3–8

Dette er blodet som hører til den pakten Herren har sluttet med dere

I de dager, da Moses kom og bar frem for folket alle Herrens bud og alle rettens regler, svarte de samstemmig: «Alle de bud Herren har gitt oss, vil vi holde.»

Så skrev Moses opp alle de ord Herren hadde talt. Neste morgen stod han tidlig opp og bygget et alter like ved fjellet og reiste tolv stenstøtter for de tolv Israels stammer. Siden sendte han ut noen unge israelitter. De bar frem brennoffer og slaktet okser til måltidsoffer for Herren.

Moses tok halvparten av blodet og helte det opp i skålene; den andre halvparten stenket han på alteret.

Så tok han paktsboken og leste den opp for folket, og de sa: «Vi vil være lydige og gjøre alt det Herren har sagt.»

Da tok Moses blodet, stenket det på folket og sa: «Dette er blodet som hører til den pakten Herren slutter med dere på grunnlag av alle disse ord.»

Responsoriesalme Sal 116 (115),12–13. 15 og 16bc. 17–18

Omkved: Frelsens kalk vil jeg løfte og påkalle Herrens navn.

Hvorledes skal jeg gjengjelde Herren
alt han har gjort for meg?
Frelsens kalk vil jeg løfte
og påkalle Herrens navn.

For folkets åsyn vil jeg holde mine løfter til Herren.
Hans helliges død teller for ham.
Se, Herre, jeg er jo din tjener,
din tjenerinnes sønn.

Du har løst mine lenker.
Med takkoffer vil jeg påkalle Herrens navn.
For folkets åsyn vil jeg holde mine løfter til Herren,
i templets forgårder, i Jerusalems midte.

2. lesning Hebr 9,11–15

Må da ikke Kristi blod ha kraft til å rense vår samvittighet!

Brødre, nå er Den Salvete kommet, som yppersteprest for de velsignelser som er i vente. Det telt han er gått inn gjennom, er av en ganske annen rang, en annen og større fullkommenhet; det er ikke blitt til ved menneskehånd – med andre ord: det hører overhodet ikke til i den jordiske skapning. En gang for alle er han så trådt inn i helligdommen, ikke med blod av bukker og kalver, men med sitt eget blod, og slik har han kjøpt oss fri for alltid.

For om det er så at de som er urene, blir legemlig rensset og helliget ved å bli bestenet med blod av bukker og okser og asken av en kvige, hvor meget mer må da ikke Kristi blod ha kraft til å rense vår samvittighet fra dødens gjerninger og føre oss til å tjene den levende Gud, når han, i kraft av sin evighetsånd, har frembåret seg selv som et lyteløst offer for Gud!

Og slik er det da en ny pakt Kristus står som mellommann for. En død har funnet sted for å sone misgjerningene fra den første pakt og la de kalte få del i den evige arvelodd som var dem lovet.

Sekvens

Denne sekvens er valgfri og kan synges i sin helhet eller fra * Se det englebrød (alternativ I). Den norske gjendiktningen, Sion, pris din saliggjører, er gjengitt som alternativ II:

Alternativ I

Sion, pris din saliggjører,
pris din hyrde og din fører,
syng hans lov med sang og spill.

Hva du evner, skal du vise,
ingen kan til gagns ham prise,
ingen ord kan strekke til.

Brød som lever, og som tenner
liv i den som brødet kjenner,
gjenstand for vår hyllest er.

Siste kveld til sine venner
ga han det med egne hender,
ingen tvil kan rommes her.

Lov skal klinge, lov skal lyde,
lov skal glede, lov skal pryde
hjertets jubelsang og ord.

For i dag vi feirer minnet,
det som aldri bort kan svinne,
om det første nattverdsbord.

Påskan fra den gamle pakt
viker for den nye makt,
alt blir nytt ved Kongens bord.

Nye lov må gamle dømme,
skyggen må for sannhet rømme,
natt for lys på Herrens ord.

Det som Kristus den gang gjorde,
bød han oss fra nattverdsbordet
gjøre for å minnes ham.

Og han ga en hellig lære:
Brød og vin skal offer være
som til frelse bæres fram.

Kristentroen vitner dette:
Brødet blir hans kjød med rette,
vin forvandles til hans blod.

Ta det, se det, kan du ikke,
det er skjult for våre blikke,
mot natur, erkjent i tro.

Brød og vin er tegn, og ingen
ser det som er skjult i tingen:
Største skatt på denne jord.

Kjød er føde, blodet drikke,
Kristus hel, han deles ikke,
hel i begge ting han bor.

Deles ikke når han nytes,
minker ikke om han brytes,
like hel til hver seg gir.

Nyter én ham, nyter mange;
brødet tæres mange gange;
ufortært han alltid blir.

Gode får det, onde får det,
men så ulikt begge går det:
én får liv, en annen død.

Godt er livet, ond er døden,
begge fikk den samme føden,
ulikt virker samme brød.

Brytes brødet, må du minnes,
i hver del det finnes.

Visshet her kan bare vinnes
når du fullt og fast det tror.

Ytre tegnet kan få lyte,
tingen selv kan du ei bryte.
Herren som du får å nyte:
alltid ens og like stor.

* Se det englebrød som lønner
vandringsmannens fromme bønner,
sanne brød for Herrens sønner,
ikke slengt til hunder små.

Tegn for dette har vår viten:
Isak engang, Lammet siden,
og fra ørkenvandringstiden
manna som på marken lå.

Gode hyrde, sanne føde,
Jesus, tilgi oss vår brøde,
vern oss, du, i all vår møde;
hjelp oss gjennom verdens øde
frem til alle goders land.

Du som allting vet og veier,
her i dødens dal oss leier,
gi at vi må vinne seier
og med dem som arven eier,
benkes hist med glede kan.

Alternativ II

Sion, pris din saliggjører,
pris din hyrde og din fører,
si ham takk, syng gledeskvad!
Se nu til hva du kan evne,
større dog enn ord kan nevne,
er den venn som gjør deg glad.

Se, et måltid nu opprettes,
brød og vin i dag fremsettes,
livets beger, livets brød!
Skaren, tolv i tall, er liten,
vokser talløs til med tiden,
skal ei lide hungersnød.

Brødet, vinen, signet, viet
i hans navn som oss har friet,
er hans legem og hans blod.
Ei forstanden det utgrunner,
troen ene ser Guds under
og hans skjulte gave god.

Gode hyrde, brød til livet,
takk for du deg selv har givet,
takk for livets kilde sann!
Fød oss, vakt oss, la oss finne
dine goder hisset inne
i det sæle livets land!

Du som alt formår å virke,
samler her oss i din Kirke
ved din Ånd og ved ditt ord,
gjør oss dine helgner like,
brødre med dem i ditt rike,
søsken hist om himlens bord!

Halleluja Joh 6,51

Halleluja.

Jeg er det levende brød, kommet fra himmelen, sier Herren, og den som spiser av det, skal leve i all evighet.

Halleluja.

Evangelium Mark 14,12–16.22–26

Dette er mitt legeme. Dette er mitt blod.

På den første dag av de usyrede brøds høytid, da påskelammet blir slaktet, spurte disiplene Jesus: «Hvor vil du at vi skal gå og gjøre i stand påskemåltidet for deg?»

Han sendte da to av dem avsted med den beskjed: «Gå inn i byen, der møter dere en mann som bærer på en vannkrukke; følg etter ham, og der hvor han går inn skal dere gå til husbonden og si: ‘Mesteren lar spørre hvor han kan spise påskelammet med sine disipler?’ Da viser han dere en stor sal ovenpå, som er gjort i stand, med benker og puter. Og der skal dere gjøre påskelammet ferdig til oss.» Disiplene gikk da avsted og inn i byen, og fant alt slik som han hadde sagt. Så stelte de til påskemåltidet.

Og mens de spiser, tar Jesus brødene, velsigner dem, bryter dem og gir dem, med ordene: «Ta dette. Det er mitt legeme.» Derpå tar han et beger, fremsier takksigelsen og rekker det rundt, og de drikker alle av det. Da sier han: «Dette er mitt blod, paktsblodet, som utgydes for de mange. Og nå sier jeg dere, at fra nå av skal jeg aldri mer drikke av vintreets frukt, før den dag jeg drikker en ny vin i Guds rike.»

Da de hadde sunget lovsangene, gikk de ut til Olivenberget.

